

[Hartel.]

sag om en Sag, som burde forfølges, og man havde, som sagt, henstillet til Rigsadvokaten, at dette skete. Jeg beklager derfor at maatte sige, at jeg staaar uforstaaende over for, hvad her er sket, og jeg maa kræve Oplysninger af den højtærede Handelsminister om denne Sag, for det kan dog ikke være Tanken, at Regeringen vil lade baade Prisaftaler og Truster blomstre. Her havde man glimrende Lejlighed til at gribe ind, uden at der var mindste beskæftigelsesmæssig Risiko for nogen, og ikke desto mindre trækkes denne Sag i Langdrag Aar efter Aar. Det, det her drejer sig om, er, om Regeringen gør sin Pligt efter den Bemyndigelse, Prisaftaleloven har givet den. Ellers bliver de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har fremsat her i Tinget, kun tomme Fraser, og Fraser af den Art har ingen som helst Betydning, det værner ingen mod Udbygning; det er Resultater, vi maa kræve.

Sluttelig skal jeg i Anledning af Stævnet paa Skamlingsbanken, som gentagne Gange har været nævnt i denne Sal under Forhandlingerne, først sige, at den Tilslutning, som dette Stævne vandt, var et nyt Udtryk for, hvilken Tilslutning L. S.-Bevægelsen har i den danske Landbefolkning, og, hvad jeg lægger endnu mere Vægt paa, et Udtryk for, at den danske Landbefolkning befinder sig i en økonomisk Tilstand, der kræver afhjælpende Foranstaltninger under den ene eller den anden Form. Det er jo ikke nok med, at jyske Bønder synes, at Knud Bach er en stout og prægtig Repræsentant for Bondestanden, og gerne vil se ham, for der vilde ikke komme 50 000 Mennesker alene af den Grund — dertil har de for øvrigt ogsaa set ham for tit. Det er kun muligt, naar der er en anden Baggrund. (Afbrydelse af Rager). Ja, Knud Bach er som bekendt en af de Mænd, der taler oftest og for de største Forsamlinger, og Deres Latter, ærede Medlem, kan ikke hindre, at dette sker i Fremtiden. (Rager: Nej, men De sagde, at man havde set ham tit nok).

Med Hensyn til Stævnet var der yderligere det at bemærke, at det i Aar blev transmitteret, og man skulde paa Forhaand vente, at dette vilde forringe Deltagelsen, men det skete jo ikke. Transmissionen gav imidlertid Adgang til, at andre, som ikke tidligere var blevet fortrolig med de Tanker, som rører sig inden for den af L. S.-Bevægelsen prægede Landbefolkning, kunde høre disse Tanker fremført, og jeg vil have Lov til herfra at udtale min Anerkendelse

af, at Radioen blev aabnet for denne Transmission. Jeg takker ikke, fordi jeg ikke mener, at det var vor Ret, men fordi man har Ret, kan man jo godt være høflig, og det er altsaa mest ud fra den Betragtning, det sker.

For øvrigt vil jeg personlig føje til, at den Maade, hvorpaa Forhandlingerne foregik med Radiofoniens Ledelse, var paa-skønnelsesværdig fri for enhver Fordom og Forhaandsindstilling, og jeg blev personlig mødt med megen Venlighed; det har jeg i det mindste personlig Lov til at sige Tak for.

Det har været fremført her i Salen, at dette Stævne i sin Udtalelse skulde have udtalt sig imod den Smørlov, som blev vedtaget af Rigsdagen. Jeg har tidligere paa-vist og føler ingen Grund til at gentage det, at Udtalelsen intet indeholder herom. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var ogsaa væsentlig klogere. Han sagde nemlig, at der under Mødet fremkom Udtalelser, som skulde være ubehagelige for mig, fordi jeg tilhørte et Parti, der havde stemt for Loven; han sagde ikke, at Udtalelsen indeholdt nogen som helst Kritik af den vedtagne Smørlov, og det gjorde det ærede Medlem klogt i. Ingen kan imidlertid undre sig over, at der var Utilfredshed i Landbefolkningen med denne Smørlov. Ogsaa vi var utilfredse med den, hvilket dog klart fremgik af, at vi havde stillet en Række vidtgaende Ændringsforslag til den; men naar der i en given Situation er Tale om enten intet at faa eller at faa lidt, er lidt dog altid mere end intet, og den Opfattelse tror jeg ogsaa mange Landmænd nærer. Men det, Stævnet beklagede, var, at der havde vist sig ikke at være tilstrækkeligt fagligt Sammenhold mellem danske Landbrugere, saaledes at de paa det Tidspunkt, da Mejeriernes vidtgaende Smørforslag forelaa, var villige til at tage en Kamp for paa faglig Basis at søge dette gennemført.

Jeg ved godt, at man fra anden Side har følt sig brøstholden over de stærke Udtalelser, der fremkom ved dette Møde, og ogsaa Statsministeren har udtalt sig i den Retning, idet han har sagt: I maa nok klage, men ikke true. Jeg skulde tage dette mere alvorligt, hvis det var saaledes, at Statsministeren altid havde udtrykt sig sart, stilfærdigt og affæmpet og altid var gaaet forsigtigt med Dørene, saa skulde jeg give ham en vis Adkomst til at udtale sig kritisk over for andre. Men dette er jo langtfra Tilfældet, og derfor kan jeg i en saadan Kritik kun se, at Afstanden mellem Fortid og Nutid er ved at vokse i betænkelig Grad